

Preeklampsi ve Fetal Distres ile İlişkili Subkoryonik Hematom: Olgu Sunumu

Ali Özler¹, Can Postacı¹, Yeşim Baytur¹, Semra Oruç Koltan¹, Nalan Neşe²

¹Celal Bayar Üniversitesi, Kadın Hastalıkları ve Doğum Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

²Celal Bayar Üniversitesi, Pato(loji) Anabilim Dalı, Manisa, Türkiye

Özet

Amaç: 26. gebelik haftasında geniş subkoryonik hematom olgusunu ve plasental kitlelere tanışal ve klinik yaklaşımıyla ilgili literatür bilgisi sunmak.

Olgı: Ablasyo plasenta, erken membran rüptürü ve gelişme kısıtlaması ön tanılarıyla refere edilen 20 yaşında SAT 'e göre 26 hafta G1P0 olgu değerlendirildi. Yapılan Doppler ultrasonografide plasenta içinde 5 cm çapında hipoekoik hematom ile uyumlu kitlede kan akımı tespit edilmedi. Üç boyutlu ultrasonografi ve klinik bulgularla Subkoryonik Hematom tanısı kondu. Fetal ve maternal durumda kötüleşme nedeniyle gebelik 27. haftada sonlandırıldı. Doğum sonrası tanı plasentanın patolojik incelemesiyle doğrulandı.

Sonuç: Subkoryonik hematominin klinik izlem ve tedavide farklılıklar göstermesi nedeniyle Ablasyo plasenta ve koryoangioma'dan ayırtıcı tanısı mutlaka yapılmalıdır. Doppler ve üç boyutlu ultrasonografi ve MRG tanıya ulaşmada önemlidir. Subkoryonik hematom olgularında fatal distres ve maternal durumda kötüleşme söz konusu olduğunda doğum gerçekleştirilmelidir.

Anahtar Sözcükler: Subkoryonik hematom, ablasyo plasenta, koryoangioma.

Subchorionic hematoma associated with preeclampsia and fetal distress: case report

Objective: In this case report; we present a patient of 26 weeks pregnancy with a prominent subchorionic hematoma and discuss the differential diagnosis of placental masses with respect to the related literature.

Case: Twenty years old, 26 weeks pregnant patient, referred to our clinic with the presumptive diagnosis of PPROM (preterm premature rupture of the membranes), ablatio placentae and IUGR (intrauterine growth restriction) was evaluated. Doppler ultrasonography revealed; a hypoechoic mass lesion with a diameter of 5 cm in the placenta compatible with hematoma. The diagnosis subchorionic hematoma, was established by means of 3D sonography and clinical findings. Worsening of fetal and maternal wellbeing led to the early delivery. Histopathological examination of the placenta verified the subchorionic hematoma.

Conclusion: Differential diagnosis of subchorionic hematoma from ablatio placenta and chorioangioma should be made, because of the differences in the clinical followup and management. Doppler, 3D sonography and MRI are the main diagnostic tools. Worsening of the fetal or maternal wellbeing should prompt immediate delivery.

Keywords: Subchorionic hematoma, ablatio placentae, chorioangioma.

Giriş

26. gebelik haftasında geniş subkoryonik hematom olgusunu ve plasental kitlelere tanışal ve klinik yaklaşımıyla ilgili literatür bilgisi sunmak.

Olgı

20 yaşında SAT 'e göre 26 hafta G1P0 olgu ablasyo plasenta, erken membran rüptürü ve gelişme kısıtlaması ön tanılarıyla refere edildi.

Polikliniğimizde ölçülen kan basıncı 180/110 mm Hg idi. Vajinal spekulum muayenesinde amniyon mayi gelmediği görüldü. Rutin idrar tetkikinde protein 4 pozitif, 24 saatlik idrarda protein 12 gr, ALT: 46 U/L, LDH: 289 olarak tespit edildi. Voluson 730 Expert ile yapılan abdominal ultrasonografide fetusun biometrik ölçümelerinde AC %5 persantil altında, diğer ölçümler ise %5-25 persantil arasında idi. Amniyon mayi indeksi 1 idi. Plasenta içinde en büyüğü 5 cm çapa ulaşan ve umbral arter giriş yerinin yakınında 3 adet hipoekoik solid kitle izlendi (Resim 1). Kitlede doppler ultrasonografi ile

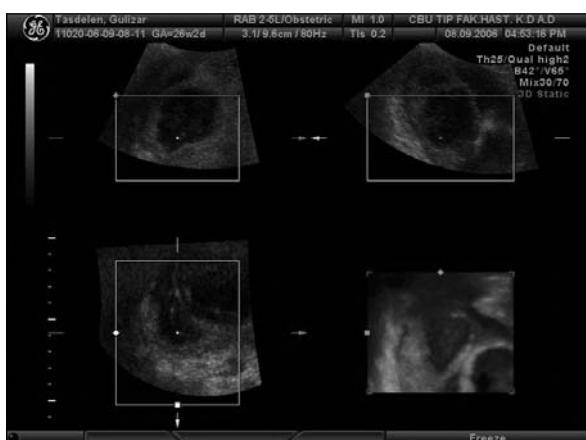
akım tespit edilmedi (Resim2). Kitlelerin üç boyutlu ultrasonografik incelemeleri yapıldı (Resim 3). Hasta bu bulgularla subkoryonik trombohematom, koryoanjioma ve preeklampsi ön tanıları ile kliniğe yatırıldı. Hastanın klinik takiplerinde görme bulanıklığı gelişti. NST 'nin non-reaktif seyretmesi, Trombosit sayılarının düşmesi ve ALT'nın yükselmesi üzerine kortikosteroid uygulanması ardından 48. saatte doğum gerçekleştirildi. Sezeryan ile 590 gr canlı erkek bebek doğurtuldu. Bebek yenidoğan bakım ünitesine alındı. Doğum sonrası plasentanın makroskopik incelemesinde 7x5x3 cm ölçüler-

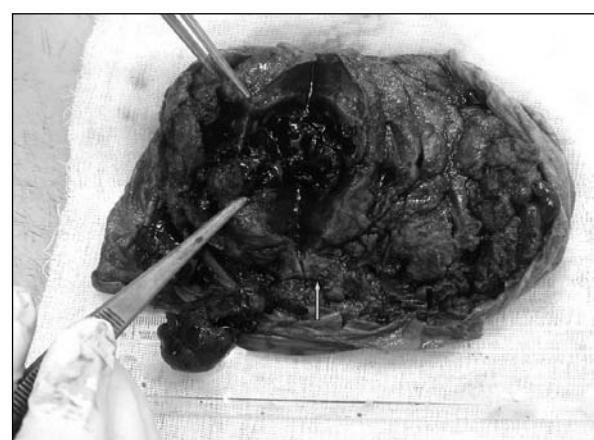
Resim 1. Plasenta içinde hipoekoik kitle.

Resim 2. Kitle üzerinde yapılan doppler incelemesinde akım tesbit edilmedi.

Resim 3. Kitlelerin 3 boyutlu görüntüsü.

Resim 4. Intraplasental hematom (kalın okla) ve komşuluğunda infarktüs alanları (ince oklarla) görülüyor.

de, lobule konturlu intraplasental yerleşimli hematom yanı sıra çok sayıda soluk sarı-acık kahve renkli enfarktüs alanları görüldü (Resim 4). Plasentanın mikroskopik incelemesinde hematomban elemanları ile karışık fibrin kitlesinden oluşmaktadır. Enfarkt alanlarında ise nükleusların seçilemediği hayalet villus yapıları ile karakterize nekroz alanları dikkati çekti. Gerek nekroz alanlarında gerekse hematomban çevresinde kalsifikasiyon odakları görüldü.

Tartışma

Subkoryonik Hematom ilk olarak 1892'de Breus tarafından Breus's Mole olarak adlandırılan, koryonik villusları koryonik plaktan ayıran, masif maternal kanama olarak tanımlanabilir.¹ İntruterin gelişme kısıtlaması, fetal distres ve fetal ölüm gibi ciddi gebelik komplikasyonları ile ilişkilidir.² Subkoryonik hematomban gelişiminde trombolitik tedavi,^{3,4} ileri maternal yaşı ve kronik hipertansiyon risk faktörü olarak bildirilmiştir.¹

Ayırıcı tanıda koryoanjiomalar başta olmak üzere diğer plasental kitleler mutlaka düşünülmelidir. Plasenta içinde yer alan kitlelerin ayırcı tanısında en önemli aracımız Doppler ultrasonografidir. Sepulveda ve ark. Plasental kitlesi olan 7 gebeyi doppler ultrasonografi ile değerlendirmiştir, akım tespit edilen 4 olgunun patolojik incelemesinde koryoanjioma ön tanısı doğrulanmış. Akım saptanamayan 3 olgudan 2 tanesi subkoryonik trombohematoma ve 1 tanesi subamniyotik hematomban olarak tesbit edilmiştir.⁵ Fetusta hidrops ve polihidramnios gelişmesi, kitle içinde kan akımı olması koryoanjioma düşündürken, bizim olgumuzda olduğu gibi, kitle içinde kan akımı olmaması, gelişme geriliği, anormal Doppler bulguları ve oligohidramniosun eşlik etmesi subkoryonik hematomban lehine dir. Ancak gelişme geriliği koryoanjiomalarada da bulunabilir. Prapas'ın 9 yıllık serisinde histopatolojik inceleme ile yedi olguya koryoanjioma ön tanısı konmuş ve bunların 6 tanesine poli-

hidramnios, 2 tanesinde intrauterin gelişme kısıtlaması eşlik ettiği görülmüştür.⁶ Her ne kadar iki boyutlu ve Doppler ultrasonografi yardımı ile bu kitleler kolaylıkla tanınamasına rağmen, üç boyutlu ultrasonografi doğru tanıya katkı sağlayabilir.⁷ Ayrıca, kesin tanı konamayan olgularda MR'in tanıya katkı sağlayabileceği, plasental kanamaları (retroplasental hematomban, intervillous trombus, subkoryonik hematomban) ve iskemik lezyonları MR'in tanıyalabileceği bildirilmiştir.^{8,9} Bizim olgumuzda tanı iki boyutlu ultrasonografi ve Doppler ile konmuş, üç boyutlu ultrasonografiden de yararlanılmıştır. Tanı için MR kullanımına ise gerek duyulmamıştır.

Küçük ve asemptomatik subkoryonik hematomban olgularında gebelik komplikasyonları ve perinatal kötü sonuç beklenmez ve takip yapılabilir.⁵ Ancak fetusun beslenmesini ve oksijenizasyonunu önemli ölçüde azaltacak büyük bir kitle veya kanama söz konusu ise gelişme geriliği ve fetal ölüm gerçekleşebilir. Plasental kitlelerin büyümeye hızı net olarak bilinmediğinden sıkı takip önemlidir. Bir yayında koryoanjiomali olguların 6 tanesinde erken doğum, 1 tanesinde tümörün hızla büyümesi ve buna bağlı olarak neonatal ölüm meydana gelmiştir.⁵ Bildirilmiş vakalar değerlendirildiğinde subkoryonik hematomban olgularında ise prematür erken membran rüptürü, antenatal kanama, itrauterin fetal ölüm gelişebileceği unutulmamalıdır.¹⁰ Bu nedenle Doppler ultrasonografi ve diğer fetal iyilik hali testleri ile bu olgular yakın takip edilmelidir. Bizim olgumuzda olduğu gibi fetal distres söz konusu olduğunda doğum hemen gerçekleştirilmelidir. Termden uzak asemptomatik olgular ise yakın takip kaydıyla konservatif olarak takip edilebilirler.

Sonuç

Subkoryonik hematombanların ayırcı tanısında klinik yaklaşım ve tedavi seçenekleri farklılık gösterdiginden koryoanjiomalar ve ablasyon plasenta mutlaka düşünülmelidir. Bildirilmiş

vakalar değerlendirildiğinde subkoryonik hematom olgularında prematür erken membran rüptü, antenatal kanama, itrauterin fetal ölüm gelişebileceği de unutulmamalıdır. Bizim olgumuzda olduğu gibi fetal distres veya maternal durumda kötüleşme söz konusu olduğunda doğum hemen gerçekleştirilmelidir. Termden uzak asemptomatik olgular ise yakın takip kaydıyla konservatif olarak takip edilebilirler.

Kaynaklar

1. Fisteag-Kiprono L, Foster K, McKenna D, Baptista M. Antenatal sonographic diagnosis of massive subchorionic hematoma: a case report. *J Reprod Med* 2005; 50: 219-21.
2. Richards DS, Bennett BB. Prenatal ultrasound diagnosis of massive subchorionic thrombohematoma. *Ultrasound Obstet Gynecol* 1998; 11: 364-6.
3. Usta IM, Abdallah M, El-Hajj M, Nassar AH. Massive subchorionic hematomas following thrombolytic therapy in pregnancy. *Obstet Gynecol* 2004; 103: 1079-82.
4. Lee RH, Goodwin TM. Massive subchorionic hematoma associated with enoxaparin. *Obstet Gynecol* 2006; 108: 787-9.
5. Sepulveda W, Aviles G, Carstens E, Corral E, Perez N. Prenatal diagnosis of solid placental masses: the value of color flow imaging. *Ultrasound Obstet Gynecol* 2000; 16: 554-8.
6. Liang RI, Hunter D, Copel JA, Lu LC, Pazkash V, Mari G. Color Doppler imaging of placental masses: differential diagnosis and fetal outcome. *Ultrasound Obstet Gynecol* 2000; 16: 559-63.
7. Hata T, Kanenishi K, Inubashiri E, Tanaka H, Senoh D. Three-dimensional sonographic features of placental abnormalities. *Gynecol Obstet Invest* 2004; 57: 61-5.
8. Linduska N, Dekan S, Messerschmidt A, Kasprian G, Brugger PC. Placental pathologies in fetal MRI with pathohistological correlation. *Placenta* 2009; 30: 555-9.
9. Kojima K, Suzuki Y, Makino A, Murakami I, Suzumori K. A Case of massive subchorionic thrombohematoma diagnosed by ultrasonography and magnetic resonance imaging. *Fetal Diagn Ther* 2001; 16: 57-60.
10. Loi K, Tan KT. Massive pre-placental and subchorionic haemotoma. *Singapore Med J* 2006; 47: 1084-6.